

خبر

داعش مسئولیت حمله به دانشگاه کابل را برعهده گرفت

روز خونین کابل

● یک روز پس از حمله خونین داعش به دانشگاه کابل، شماری از دانشجویان در مقابل این دانشگاه با حمل شعارهایی تجمعی اعتراضی برگزار کردند. به گزارش بی‌بی‌سی، این دانشجویان معترض در یکی از شعارها خطاب به حمله‌کنندگان نوشتند: «ما را نکشید، گلوله کم می‌آورد، ما زیاد هستیم». آنها همچنین به ایستادگی و ادامه درس تاکید کردند. در حمله روز دوشنبه، ۲۲ نفر کشته و دست‌کم ۴۰ نفر زخمی شدند. این حمله واکنش گسترده را در افغانستان به همراه داشت. دولت افغانستان روز گذشته را «ماتم ملی» اعلام کرد و پرچم این کشور در نمایندگی سیاسی آن در سراسر جهان به‌صورت نیمه‌برافراشته درآمد. همچنین مراسم خاکسپاری قربانیان حمله نیز در کابل و برخی ولایت‌های دیگر برگزار شد. دانشجویان معترض خواهان تأمین امنیت مراکز علمی و آموزشی بودند. آنان شعارهایی نیز علیه طالبان، گروه داعش و دولت افغانستان سر دادند. در شبکه‌های اجتماعی نیز تصاویر و سخنان قربانیان که اغلب دانشجو بودند، به‌صورت گسترده هم‌رسانی شد.

امرانله صالح، معاون اول ریاست‌جمهوری افغانستان در صفحه فیس‌بوک خود نوشته تنها ۱۵ نفر از زخمی‌ها در شفاخانه باقی مانده‌اند. از جمله این زخمی‌ها وضعیت دو نفر وخیم توصیف شده است. او گفت عامل حمله دیروز طالبان است و افزود که براساس گفته ریاست امنیت ملی و مسئولین دیگر حاضر در صحنه و پس از حادثه، اسلحه باقی‌مانده از تروریستان با آنچه در عکس‌های اعلامیه داعش جعلی آمده است، تطابقت ندارد. او همچنین ادامه داد عکس کسانی که در اعلامیه داعش نشر شده است با چهره «تروریستانی» که تا‌بود شدند تطابقت و شباهت ندارد. او روش حمله را نیز با روشی که شبکه حقانی استفاده می‌کند، همانند دانسته و گفته «نوع عملکرده‌شان شباهت صددرصد با یک گروه جدید دارد که طالبان زیر اسم فاتح زواک در خوست ساخته‌اند. او گفت در گذشته نیز عملیاتگران گروه داعش با رهبری صلاح‌الدین از پغمان و ثناوالله از شکرده این نوع حملات را انجام داده بودند که همکاری تنگاتنگ با شبکه حقانی دارند و زمانی خود رسماً عضویت این شبکه را داشتند.

اما شاخه خراسان گروه داعش با انتشار خبرنامه‌ای و یک تصویر از دو فردی که ادعا کرده مهاجمان هستند، مسئولیت این حمله را بر عهده گرفته است. اشرف غنی، رئیس‌جمهوری افغانستان در نطق تلویزیونی این حمله را محکوم کرد، آن را جانیت ضدبشری خواند و گفت «انتقام این حمله را چندبرابر خواهیم گرفت». او افزود: «به طالبان و همه گروه‌های تروریستی می‌گویم که با این عمل‌ها اراده ملت افغانستان را نمی‌توانید در کنترل بگیرید. دشمنان افغانستان و حامیان آن باید بدانند که هیچ‌گاه در برابر وحشت ظالم سر خم نکرده‌ایم، من هم ظرفیت و شجاعت نیروهای امنیتی باور دارم». این حمله واکنش‌های گسترده جهانی را در پی داشت و در موارد تازه سفارت آلمان در کابل به خانواده قربانیان تسلیت گفته و کشته‌شدگان را شهیدان راه علم و دانش دانست و افزود علم و دانش و صلح در نهایت بر جهل و جنگ غالب می‌شود. همچنین نمایندگی اتحادیه اروپا و سفارت بریتانیا در کابل نیز به دلیل همدردی با مردم افغانستان پرچمشان را به حالت نیمه‌برافراشته درآورده‌اند.

در چهار سال گذشته، «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهوری آمریکا در مقایسه با دیگر رؤسای جمهوری این کشور همراهی بیشتری نسبت به گروه‌های راست‌گرای افراطی نشان داده است. گزارش‌های زیادی منتشر شده از اینکه دولت ترامپ نهادهای انتظامی و آژانس‌های مجری قانون را برای کم‌اهمیت جلوه‌دادن یا حتی نادیده‌گرفتن تهدید ناشی از این سازمان‌ها و گروه‌های راست‌گرا تحت فشار قرار داده است. ترامپ با بازگذاشتن فضای فعالیت برای این گروه‌ها در واقع اجازه داده که خشونت وارد صحنه سیاسی ایالات متحده شود؛ خشونتی که از دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ تاکنون به این شدت دیده نشده بود. ماه گذشته گروهی از افراط‌گرایان ضددولتی به دلیل توطئه برای ربودن «گرچن وینتر» فرماندار دموکرات ایالت میشیگان دستگیر شدند. تلاش برای ربودن وینتر پس از آن صورت گرفت که او از فرمان ترامپ برای پایان‌دادن به محدودیت‌های ناشی از شیوخ وپروس کرونا سرپیچی کرده بود. این نمونه به‌خوبی نشان می‌دهد که باید در جریان انتخابات ریاست‌جمهوری و تا روزها و هفته‌های بعد از آن انتظار چنین خشونت‌هایی را داشته باشیم. چنین شرایطی به‌سابقه نیست و در دوره‌های قبلی در تاریخ آمریکا هم رخ داده است، اما دو عامل مهم که در این میان اثرگذار است، زمانی است که وقتی نخبگان سیاسی این گروه‌های مسلح را حتی به‌طور ضمنی تأیید و حمایت می‌کنند و همچنین زمانی که دولت‌ها قادر نیستند واکنشی محکم و منسجم در قبال خشونت‌های این گروه‌ها نشان دهند. هردو این عوامل در دوره ریاست‌جمهوری ترامپ وجود دارد و همین امر باعث نگرانی بیشتر شده است، چراکه در این صورت کنترل خشونت و ناآرامی بسیار دشوارتر از قبل می‌شود.

بدون تردید می‌توان گفت صرف‌نظر از اینکه کدام نامزد در انتخابات سوم نوامبر پیروز شود، تداوم ریاست‌جمهوری ترامپ در چهار سال آینده را را برای خشونت‌های انتخاباتی بیشتر هموارتر خواهد کرد. اگر سیستم سیاسی حاکم بر ایالات متحده حضور گروه‌های مسلح را عادی‌سازی کند و سازمان‌ها و آژانس‌های مجری قانون نتوانند با این چالش مقابله کنند، این احتمال وجود دارد که در آینده‌ای نزدیک مزیت‌های انتخاباتی برای پرورش این گروه‌ها اختصاص یابد و رسماً وارد مناسبات سیاسی در ایالات متحده شوند. برخی از تحلیلگران نگاه بدبینانه‌تری دارند و می‌گویند ادامه این روند می‌تواند آمریکا را در مسیری به سمت یک جنگ داخلی دیگر قرار دهد. اما سناریوی بسیار محتمل‌تر، تکرار چرخه خشونت سیاسی در سطح پایین است که از سوی رهبران سیاسی تحریک با فعال می‌شود و به‌تدریج کیفیت دموکراسی آمریکا را از بین می‌برد.

گروه‌های مسلح در آمریکا

گروه‌های مسلحی که در آمریکا فعالیت می‌کنند، طیف وسیعی از اهداف را دنبال می‌کنند. برخی از آنها اساساً ضد حکومت هستند که این امر مشارکت معنادار با جریان‌های سیاسی را برای آنها دشوار می‌کند. برخی دیگر از گروه‌های مسلح در درجه اول بر مبارزه با آنچه «گسترش سریع قدرت دولت» و «قدرت‌نمایی چپ‌گرایان» می‌نامند، تمرکز دارند. در دوره ترامپ، این گروه‌ها خشم خود را به‌طور فزاینده‌ای به فرمانداران دموکرات و دیگر چهره‌های سیاسی نشان می‌دهند که دیدگاهی مخالف نگاه نژادپرستانه آنها از دولت و ملت آمریکا دارند.

برخی از گروه‌های شناخته‌شده شامل «پسران افتخار» (پسران مغرور) گروه راست‌گرای مسلح؛ یخش‌هایی از جنبش بوگالو، یک سازمان ضددولتی سازمان‌یافته، «کوکلاس کلان» شامل نئونازی‌ها و گروه‌های نژادپرست مشابه و همچنین دیگر گروه‌های شبه‌نظامی محلی می‌شوند. فراتر از فعالیت‌های سازمان‌یافته‌تر، بسیاری از این گروه‌ها از شیوه اقدامات گرگ‌های تنها الهام می‌گیرند و برخی دیگر هم تلاش می‌کنند تا در ارتش آمریکا و پلیس محلی نفوذ کنند.

قبل از انتخاب ترامپ در سال ۲۰۱۶، این گروه‌ها عمدتاً در حاشیه صحنه سیاسی فعالیت می‌کردند و از سوی غالب سیاست‌مداران که در دو جریان اصلی قدرت حضور داشتند، محکوم و طرد می‌شدند. اما اظهارات تحریک‌آمیز دونالد ترامپ به نوعی به اقدامات آنها مشروعیت بخشیده است. ترامپ با تمجید از ایستادگی «پسران افتخار» و امتناع از محکوم‌کردن خشونت‌ها و اقدامات آنها در سال ۲۰۱۷ در «شارلوتس ویل» ابهامی به سود این گروه‌های راست‌گرای افراطی در صحنه سیاسی آمریکا ایجاد کرده است.

حتی انتقادهای بعدی ترامپ علیه این گروه‌ها که

جهان

نظامی‌شدن سیاست در آمریکا

چگونه ریاست‌جمهوری ترامپ راه را برای قدرت‌نمایی انتخاباتی گروه‌های مسلح باز کرد

آماده‌باش برای آشوب

آمریکا روزهای عجیبی را سپری می‌کند؛ انتخابات ریاست‌جمهوری این کشور با چنان تردیدهایی همراه شده که برخی از چند روز مانده به برگزاری انتخابات سخن از آشوب به میان آورده‌اند و نصب حفاظ و حصارها در جای جای شهرهای اصلی به‌ویژه واشنگتن حکایت از تنش‌ها و ناآرامی‌ها دارد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، صدای چکش، مته و اَره برقی، موسیقی متن پایتخت آمریکا در چند روز گذشته تا انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ آمریکاست؛ صحنه کارگرانی که در حال نصب حفاظ در سطح شهر هستند، حکایت از احتمال بروز تنش‌ها و ناآرامی‌ها در روز انتخابات و روزهای پس از آن دارد. همچنین گزارش‌های رسیده حاکی از آن است که بسیاری از محافظل و انجمن‌ها، تجمعات و اعتراضاتی را پیش‌بینی و برنامه‌ریزی کرده‌اند. این در حالی است که در چند روز گذشته، تعداد زیادی از مغازه‌داران مرکز شهر واشنگتن از ترس اعتراضاتی که در روز انتخابات یا بعد از آن اتفاق خواهد افتاد، تخته‌های چوبی بر ویترین‌های فروشگاه‌های خود برای محافظت آن نصب کرده‌اند؛ بسیاری از آنها از نگهداری این حفاظ‌ها تا زمان مراسم تحلیف ریاست‌جمهوری در ژانویه خبر دادند. بسیاری از صاحبان این مشاغل آزاد با ابراز تأسف از سختی کار در این شرایط بیان کردند: به‌رهوری، پیشگیری بهتر از درمان است. این رسانه فرانسوی قبل از رقابت‌های اصلی این‌گونه می‌نویسد که در صورت رقابت نزدیک و به‌تأخیرانداختن اعلام نتایج، ممکن است سناریوهای فاجعه‌باری رقم بخورد؛ مانند آنکه طرفداران دو نامزد به خیابان‌ها بیایند و خواستار حذف رقیب شوند یا حتی اسلحه به دست گیرند. دونالد ترامپ بارها اعلام کرده که در صورت شکست در انتخابات مشخص نیست که آیا قدرت را مسالمت‌آمیز انتقال می‌دهد یا خیر. در این میان سخنان شهردار واشنگتن به تردیدها و ترس از آشوب دامن زده است؛ او می‌گوید ما می‌دانیم که برخی افراد به دنبال ایجاد هرج‌ومرج و آشوب هستند؛ ما هنوز اطلاعات دقیقی دراین‌باره نداریم اما درصد تأمین امنیت شهر و شهروندان هستیم.

تحت فشار و انتقاد افکارعمومی صورت می‌گرفت هم مشروط بود و ترامپ در نقد این جریان‌ها به‌به انتقاد از مخالفان آنها نیز می‌پرداخت.اما فقط حمایت‌های لفظی ترامپ از این جریان‌های افراطی نبوده که تفاوت‌هایی با دهه‌های گذشته و رؤسای جمهور پیشین ایجاد کرده است. دولت ترامپ به‌طور مداوم وزارت امنیت داخلی ایالات متحده را تحت فشار قرار داده است تا تهدید ایجادشده از سوی راست‌گرایان افراطی را کم‌اهمیت جلوه دهد و به‌این ترتیب فضایی بهتر برای فعالیت این گروه‌ها فراهم شود. در ایالات متحده که از لحاظ سیاسی انعطاف‌پذیر است، نیروی انتظامی سیستم غیرمتمرکزی دارد، مقامات محلی اغلب درصورتی‌که بخواهند می‌توانند فعالیت‌های گروه‌های ستر،جور را نادیده بگیرند یا در برابر آنها مامشات کنند. برخی دیگر حتی یا فراتر گذاشته‌اند؛ برای مثال، در جریان یک اعتراض ضددولتی، کلانتر محلی در ایالت میشیگان در کنز وفر از اعضای گروه شبه‌نظامی که به تلاش برای ربودن فرماندار میشیگان متهم شده‌اند، حضور داشت.

یک هفته اصلی در تحقیقات درباره خشونت انتخاباتی

این است که سرکوب منسجم، مداوم و بازدارندگی

گروه‌های مسلح غیردولتی می‌تواند تساوت زیادی در توانایی آنها برای اعمال خشونت ایجاد کند. اگر چنین مانعی وجود نداشته باشد یا واکنش دولت غیرقابل پیش‌بینی باشد، این گروه‌ها می‌توانند فضای مانور بیشتری برای تأثیرگذاری بر نتایج انتخابات در اختیار داشته باشند، به‌ویژه هنگامی که سیاست‌مداران قدرتمند از آنها حمایت لفظی می‌کنند.

قدیمی به‌جلو

یک سؤال مهم این است که آیا می‌توان دستاوردهای گروه‌های مسلح در ایالات متحده را از میان برد؟ حتی اگر نتیجه انتخابات پیروزی قاطعانه‌ی یکی از نامزدها را رقم بزند و خشونتی رخ ندهد، استراتژی‌هایی که ترامپ در پیش گرفته و فضای مجازی که در اختیار راست‌گرایان مسلح قرار داده می‌تواند از سوی سایر سیاست‌مداران هم با استقبال روبه‌رو شود.

تا زمانی که هزینه سیاسی مشخصی برای این استراتژی ترامپ وجود نداشته باشد، موفقیت نسبی انتخاباتی او ممکن است باعث شود که پذیرش فعالیت گروه‌های مسلح از سوی نخبگان سیاسی به تائیدیک انتخاباتی جذاب در آینده تبدیل شود. سناریوی نگران‌کننده هم این است که گروه‌ها چشم‌انتظار دریافت میزانی از حمایت ضمنی یا حتی آشکار از سوی رهبران سیاسی باشند تا در سایه آن بتوانند با قدرت بیشتری به جذب نیرو و سازماندهی خود بپردازند.

اگرچه در این مرحله بعید است که اشکال و اعتراض مستقیم و آشکار به انتخابات وارد شود تا زمینه حضور این گروه‌های شبه‌نظامی فراهم شود اما می‌توان آینده‌ای را تصور کرد که در آن فعالان حزبی و بازیگران اسلحه‌به‌دست، روابط خود را بیش از امروز نهادینه کنند. حتی خشونت سیاسی پراکنده در سطح پایین نیز اگر ادامه یابد و با مانع روبه‌رو شود، پتانسیل این را دارد که وارد مسیرهای خطرناک و غیر قابل کنترل شود. برای مثال، ایجاد ترس از سوی این گروه‌ها ممکن است کارآمدن دولت را از انجام وظایف خود منصرف کند، برخی از شهروندان را از رای دادن منصرف کند و به‌طور گسترده‌تر، کیفیت انتخابات و حاکمیت را در سراسر آمریکا تضعیف کند. بهترین سانس برای محافظت از ساختار سیاسی و دموکراتیک آمریکا در برابر این گروه‌ها، انکار یکنواخت خشونت انتخاباتی از سوی سیاست‌مداران برجسته در هر دو طیف سیاسی است، از دموکرات‌های چپ‌گرا گرفته تا جمهوری خواهانی که از ترامپ حمایت می‌کنند.آژانس‌ها میان آنها و دیگر افراط‌گرایان قائل نشوند. گزارش‌های رسانه‌ها در مورد گروه‌های مسلح راست‌گرا نیز می‌تواند به شکل مثبت بر افکار عمومی تأثیرگذار باشد. کاهش همراهی افکار عمومی با این گروه‌ها هم هزینه‌های راست‌گرای مسلح که در سال‌های ریاست‌جمهوری ترامپ ایجاد شده یا می‌شود کار دشواری خواهد بود اما جانشین ترامپ فرصت و ابزار مبارزه با آنها را در اختیار دارد. اقدامات هماهنگ و همراهی هر دو حزب می‌تواند دموکراسی ایالات متحده را از نفوذ آنها خلاص کند.

روزنه

۵ کشته در تیراندازی در مقابل یک کنیسه دراتریش

وحشت در وین

● شامگاه دوشنبه افراد مسلح در شش نقطه از شهر وین در نزدیکی یک کنیسه مردم را به گلوله بستند، یک تروریست در مرکز وین حداقل پنج نفر را کشته و دست‌کم ۱۷ نفر را زخمی کرد. به گزارش دویچه‌وله، کارل نهمار، وزیر کشور اتریش صبح سه‌شنبه در یک نشست خبری این حمله را کار تروریست‌های اسلام‌گرای تندرو خواند و گفت قاتل هوادار گروه داعش بود. او پس از حمله به ضرب گلوله پلیس کشته شد. نهمار به خبرگزاری اتریش گفت که کشته‌شدگان غیرنظامی دو زن و دو مرد بودند. نیروهای امدادرگ گفته‌اند دال برخی از زخمی‌شدگان وخیم است. به گزارش شاهدان عینی، مهاجم مسلح به سلاح گرم و کمربند انفجاری بود. به‌گفته وزیر کشور اتریش او می‌خواست وحشت ایجاد کند و اکنون در وین هزار مأمور امنیتی مستقر شده‌اند. نهمار گفت: «درحال حاضر نمی‌توانیم وجود عاملان دیگر در این حمله را منتفی بدانیم». تحقیقات در این زمینه در جریان است و دست‌کم یک نفر دیگر تحت تعقیب است. پلیس اعلام کرد که در جست‌وجوی مواد مورد استفاده متهم، خانه او مورد بازرسی قرار گرفت. وزیر کشور اتریش کمی بعد در یک برنامه صحبگاهی گفت در جست‌وجوهای متعدد دیگر چندین خانه مورد بازرسی قرار گرفتند و از اطرافیان مجرم چندین نفر بازداشت شده تا از خانه‌های لودویگ، شهردار وین نیز اعلام کرد قاتل احتمالاً کمربند انفجاری نداشت بلکه مسلح به مواد منفجره دست‌ساز، یک سلاح بلند، یک تیانچه و یک قمه بود. لودویگ گفت: «او بسیار خوب آماده شده بود». درحال حاضر پلیس در حال بررسی هویت قاتل است. تحقیقات پلیس هنوز ادامه دارد و از شهروندان خواسته شده تا از خانه‌های خود بیامدند و از حضور در میدان‌های بزرگ در مرکز شهر خودداری کنند. همچنین از یهودیان خواسته شده که از استفاده از کلاه عرق‌چین مذهبیون و سایر نمادهای خودداری کنند. با این‌حال رئیس جامعه یهودیان وین گفته است تصور نمی‌کند که کنیسه و یهودیان هدف مشخص این حمله بوده باشند. در محلی که مورد حمله قرار گرفت، ده‌ها یهودی ساکن هستند. خانه تاریخی بنیامین هرتسل، بنیان‌گذار جنبش ملی‌گرایی یهود، موسوم به صهیونیسم، در نزدیکی این محل است. کنیسه‌ای که به آن حمله شد، در طول روز دارای دو نگهبان است و در کنار آن نیز یک رستوران خوراک دنج «حلال» یهودیان وجود دارد. این کنیسه در سال ۱۹۸۱ میلادی هم مورد حمله مسلحانه قرار گرفت که در جریان آن، دو نفر کشته شدند. خبرگزاری اتریش نیز گزارش داد که صبح سه‌شنبه سیاستبان کورس درخواست نشست فوق‌العاده کابینه از طریق ویدئو را کرده است. بسیاری از سیاست‌مداران آلمانی و اروپایی از جمله اومانوئل مکرון، رئیس‌جمهور فرانسه و اورزولا فسون در لاین، رئیس کمیسیون اتحادیه اروپا ضمن اعلام همبستگی با قربانیان، حمله تروریستی وین را محکوم کردند. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا و جو بایدن رقیب او در انتخابات نیز این حمله را محکوم کرده‌اند.

رکورد شکنی زنان آمریکا برای تصاحب کنگره

● خبر مانند همیشه کوتاه و ساده است: «زنان رکورد شکستند». انتخابات کنگره آمریکا، به جولانگاه زنانی تبدیل شده که شاید از زمان ناکامی هیلاری کلینتون در برابر دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری کنونی آمریکا گفتمان جنسیت به گوشه‌ای خیزده بود. در روزهای گذشته، موج تصاویر شادی زنانی که در حال سخنرانی بودند و هر دو حزب دموکرات و جمهوری‌خواه نشان می‌دهد با وجود رویکردهای جنسی رئیس‌جمهوری ایالات متحده درباره زنان، آنان این‌بار کنگره را در تصاحب گرفته‌اند. طبق گزارش‌ها، شمار بی‌سابقه‌ای از زنان از جمله شماری از زنان رنگین‌پوست احتمالاً وارد کنگره خواهند شد. این فرایند می‌تواند کام دیگری به‌سوی تشکیل دولتی در آمریکا باشد که نماینده گروه بزرگی از این ملت باشد. به گزارش ایسنا، به نوشته روزنامه گاردین، تعداد بی‌سابقه ۳۱۸ زن که نماینده دموکرات یا جمهوری‌خواه هستند، برای کرسی‌های مجلس نمایندگان آمریکا و سنا رقابت کردند که از رکورد پیشین در سال ۲۰۱۸ که ۲۵۷ نفر بود، بالاتر است. از میان آن نامزدها، ۱۱۷ زن رنگین‌پوست نامزد هستند که این تعداد به نسبت دو سال پیش که انتخابات میان‌دوره آمریکا بود و چهره‌های سرشناسی از جمله الکساندررا اوکاسیو-کورتس در نیویورک و ابلهان عمر از مینه‌سوتا انتخاب شدند، بالاتر است. در ایالت میسوری، کوری بوش که از چهره‌های شناخته‌شده اعتراضات سال ۲۰۱۴ در فرکسون علیه خشونت پلیس آمریکا بود، احتمالاً راهی مجلس نمایندگان آمریکا می‌شود. پیروزی او می‌تواند حزب دموکرات را تقویت کند. کوری بوش اولین زن سیاه‌پوست است که نماینده میسوری در کنگره آمریکا می‌شود. همچنین انتظار می‌رود ترسا لگرفرناندز در نیومکزیکو به پیروزی برسد. چنانچه او انتخاب شود، به دب هالند، از زنان بومی آمریکا ملحق خواهد شد که سال ۲۰۱۸ راهی مجلس نمایندگان آمریکا شد. روز گذشته علاوه بر آنکه روز سرنوشت‌سازی در تعیین رهبر بعدی کاخ سفید بود، روز انتخاب قانون‌گذاران در مجلس نمایندگان و سنای آمریکا هم به شمار می‌رفت. این دو مجلس، کنگره آمریکا را تشکیل می‌دهند.